

15. Hugleiðingar um framtíðarhorfur á  
Eyrarbakka í byrjun 20 aldar.

---

2 bls. fol. Niðurlag vantar.  
Ekki með rithönd Jóns Pálssonar.  
Höfundur er ókunnur og mun þetta  
blað að líkindum vera brot úr skrifuðu  
sveitablaði.

Stú er 20 áðin runnin upp yfir allar Eyrbekkingu eins og áður, og er  
mi helstu spursmálin: Uver ventur framhitt Eyrbekkingu í þessari öld? - Allir  
munum vjer ölu þess, að framhittin ynti góts. - En islisit, - hvernig er það?  
Eaf vel er aðgátt vindið þat allt annað en glósilýft yfir öllum ákötum. -  
Aft vion er fökkit margt og mennilyft; fjöldi ungmennu eru uppvesti, svo  
þat er fyrirójanlegur mikill og gótar vinnubræður í vöndum. - En  
hvar er verkefrit? - Eitt hvat þarf til þs getta lifað og unu  
límar og Þringumslodur öðrum þs bræfast, svo hit gamla dugur ~~ni~~ ekki  
lengur. - Hingut til höfum við átt semilegum kjörum að unu hvat lífsfróðvott  
áhræir gagnvart öðrum fátöðum sjávarsvæitum, því við höfum, allflestir, hingut til geta  
afsláð öllur fiskjar og neyileys sláturs, auk garða ávissu, og þat svo, að engin kúþingur  
hefir komit í hinu uppvasandi kynvott og við höfum fengit uppaldur margu karlmennsku  
menn, fremur en önnur sjávarplátt, þar sem þessi lífsstíll vortu hafa vankat. - En blóttu  
öldin nija! - Mún hin veita öllur þetta? - Allt islisit er fyrir at hin gjöri þat ekki  
á sama hátt og verit hefir at undanförmu. - Þat er áreiðanlegu fyrirójanlyft  
at allur sláturfjinar: sandji, munk og hross, hokkar brátlegu svo i vortu, at hann,  
- ef svo motti at orti somok - vertur algjört Óætri, jálum dýrleiku, fyrir fátökt förm.  
Fiskjarsvæitir hlýtur líla at hattu hjir, eins og allstatur annastatur,  
þar sem ensku ríngjafarmir (eic. botnverplarnir) láta greypum sóp at. -  
= Þat hlýtur þ vera sama lögmál hjir í því efni, eins og allstatur annastatur.  
Reynslan er svo vitta búin at sannu þetta. En reynslan er sár  
sannleikur. = Spursmálin er: á hveju eijum við þs lifa hjir, þegar slátri  
er lólit og fiskjarsvæit. hvefin? - Hvar mun verða: Af fjörtinni getit  
þit lífa. - Kvada jörts? munna við spyrja, þar sem við höfum einu jörts  
er nokit vertur eður fött at nota. - Þat er því atalgallim hjir öllur  
hjir, at ökkur vantar jört til at vinna. Svitarfjelasit vantar stóru,  
göta, óháta jört lí agnotu. Jört er etras gófi ágóru; jört, sem  
ekodi til umlótta. - Þú lami verkefni handa mönnum of jört, þú  
vori til. - Þú þvöfti ekki þs kreina undan því, at verkefni, - Abatur =  
= venlyft verkefni vori ekki fyrir hendu. - Kveppfjelasit vantar  
jört, þar sem þat góti ráðit Óhátt, Óhindrat, Ókúgud og fjátt. -  
Þat hlýtu allir þs vortur, að þegar sláturfjinar er orðin ódauðandi og fiski-  
ni þorrit þarf eitt hvat til at lótu þat upp, og hit bestu til lífsfró -  
dríttur í þessu efni er mjálin, því hin hefir í vör fölgim öll þann  
þvöftu efni og holdgjöf er kjátt og fiskur geta veitt. -

Stú heilvar nija áðin kveppfjelasit vortu með því þs ljótta þvöftu

